

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

fremSAT i folketinget, og som folketinget behandlede og tog massiv afstand fra, bortset fra fremskridtspartiets repræsentanter. Alligevel skal vi igen have første behandling af nøjagtig det samme forslag.

Jeg må igen henvise til mine bemærkninger i maj måned og må afvise at medvirke til dette lovforslag. Jeg skal dog give retsforbundet den kompliment, at deres bemærkninger var saglige, mens fremskridtspartiet igen anvender en sprogbrug, som ikke er almindelig herinde.

Robert Pedersen (S):

Socialdemokratiet afviser lovforslaget og vil gerne som en kommentar gøre opmærksom på, at der er ingen som helst indicier, der tyder i retning af, at de love, som vedtages under kulturministeriet, er til særlig gavn for privilegerede grupper i dette samfund. Alle samfundsklasser har glæde af de smukke malerier og skulpturer, som hænger rundt omkring på vore skoler og i vore offentlige bygninger.

Poulsgaard (FP):

Lige et par bemærkninger til kulturministeren. Når vælgerne har sat 11, 12, 13 partier, eller hvor mange der efterhånden er kommet, herind, og vi repræsenterer forskellige synspunkter, så må det være ethvert parti tilladt at fremsætte de synspunkter, man står for. Det er det, vi er kommet herind for. Vi er ikke kommet herind for at føre venstres politik. Venstre har da ikke afskåret sig fra at fremsætte venstresynspunkter. At andre partier skulle være afskåret fra at fremsætte mærkesager, synes jeg nok er lige groft nok. Her i det høje ting diskuterede vi i går frisind, tolerance, demokrati, og i denne sammenhæng skal dette lovforslag ses. Det kan ikke have noget med demokrati at gøre, at en lille selvbestaltet klike for tvangskrevne skattekrone køber kunst, som alle så skal synes om. Det er i hvert fald indoktrinering, så det batter noget.

Jeg kunne have lyst til at nævne, at vi for nylig har haft en sag fra Birkerød, hvor en kunstkomité på liv og død skulle have nogle kunstværker hængt op på et plejehjem. Beboerne på plejehjemmet og ledel-

sen af hjemmet ville have sig dette meget frabedt, men de skulle op, for det var kunst. Hvis ikke det er indoktrinering!

Ydermere foregår det på den måde, at de her kunstkyndige køber ind, og så sender de det ud til kommunerne. Hvis kommunen ikke synes om den slags ting, returnerer de det, det har de ret til, men det er jo synd at såre kunstneren, og så får den samme kunstner opgaven igen, og så kommer der måske et andet billede eller en anden skulptur. Når danskere er sådan nogle flinke mennesker, er det synd at fornærme denne kunstner, og så tager man imod den slags ting. Det har intet med demokrati og frisind at gøre.

Det er det, vi vil væk fra, den her violene-vide-mentalitet. Folk skal selv have lov til at bestemme den kunst, de vil have, og det skal ikke være sådan, at det skal påtvinges dem, fordi der er en lille klike, som jeg sagde i min indledning, der mener, det er kunst, og derefter haver vi alle at rette os. Derfor håber jeg, at alle de store ord, som blev sagt i det høje ting i går om frisind og tolerance, efterhånden også vil vinde indpas herinde.

Jeg vil meget varmt anbefale tingets medlemmer at støtte dette forslag.

Mette Madsen (V):

På venstres vegne skal jeg afvise også dette forslag med samme begrundelse som ved det foregående lovforslag.

Meta Ditzel (RV):

Jeg kan anbefale hr. Poulsgaard at foretage lidt bedre studier i marken, så vil han sikkert opdage, hvad der er tilfældet, at der er flere og flere i dette land, som interesserer sig for kunst, Så ville det være helt fejlagtigt at give sig til at vedtage et lovforslag som dette. Fra de radikale er vi ikke i tvivl om, at det skal afvises.

Melchior (CD):

Hr. Poulsgaard synes at gøre sig skyldig i den misforståelse, at alle ting egner sig til flertalsafgørelse. Ifølge hr. Poulsgaards tale skulle det altså være 51 pct. eller et eller andet flertal, der skulle kunne afgøre om en kunstgenstand er kunst eller ej. Noget sådant kan naturligvis ikke lade sig gøre, og